

„podatek miejski” dodaje się wyrazy „podatek od spożycia w nocnych lokalach rozrywkowych”;

5) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się nowy ustęp oznaczony jako ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia rozciągnie przepisy o opłatach od środków transportowych na środki transportowe będące w posiadaniu jednostek budżetowych, podmiotów gospodarki uspołecznionej oraz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.”;

6) w art. 23 dodaje się nowy ustęp oznaczony jako ust. 4 w brzmieniu:

„4. Rada Ministrów wprowadzi w drodze rozporządzenia dopłaty do opłat od środków transportowych w wysokości do 50% tych opłat przeznaczone na cele utrzymania nawierzchni dróg.”;

7) w art. 24 w miejsce ust. 1 wprowadza się nowe ust. 1 i 2 w brzmieniu:

„1. Opłaty od środków transportowych podlegających rejestracji i dopłaty do tych opłat pobiera się przy rejestracji i przedłużaniu rejestracji.

2. Sposób i tryb pobierania opłaty i dopłat od środków transportowych wymienionych w ust. 1 oraz od środków transportowych nie podlegających rejestracji ustala Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.”;

dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

8) w art. 28 po ust. 1 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W gospodarstwach uzasadnionych przypadkach rady narodowe miast wyłączonych z województw i stanowiących powiaty miejskie mogą podwyższyć na poszczególnych targowiskach maksymalne stawki opłaty określone w ust. 1 pkt 3, 4, 5 o 100%.”;

dotychczasowe ust. 2, 3 i 4 oznacza się jako ust. 3, 4 i 5;

9) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość opłaty targowej ustalają rady narodowe miast wyłączonych z województw oraz powiatowe (miejskie w miastach stanowiących powiaty miejskie) rady narodowe.”;

b) ust. 4 skreśla się;

10) w art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) uczącej się młodzieży oraz dzieci do lat 14 — do 0,50 zł.”;

11) w art. 41 w ust. 1 pkt 2 kwotę „90 zł” zastępuje się kwotą „180 zł”, a w pkt 3 kwotę „120 zł” — kwotą „240 zł”, w ust. 2 pkt 2 kwotę „45 zł” — kwotą „90 zł”, a w pkt 3 kwotę „60 zł” — kwotą „120 zł”;

12) po dziale IX umieszcza się dział IXa w brzmieniu:

„Dział IXa.

Podatek od spożycia w nocnych lokalach rozrywkowych.

Art. 46a. 1. Podatek od spożycia w nocnych lokalach rozrywkowych pobiera się od osób przebywających w charakterze konsumentów w tych lokalach po godzinie 23.

2. Podatek pobiera się:

1) w postaci stałej stawki, która nie może przekraczać 20 zł od osoby przebywającej w lokalu w charakterze konsumenta, bądź

2) w postaci dopłaty do rachunku za spożyte dania lub napoje, która nie może przekraczać:

a) 25% rachunku za napoje alkoholowe z wyjątkiem piwa,

b) 10% rachunku za pozostałe dania i napoje.

3. Rada narodowa może ustalać wysokość podatku należnego od poszczególnych lokali w formie ryczałtu, przy uwzględnieniu przeciętnej ilości konsumentów lub przeciętnej kwoty obrotu. W tym przypadku podatek powinien być przez przedsiębiorstwo w kalkulowany w cenę konsumpcji.”;

13) w art. 49 ust. 1 skreśla się zdanie drugie.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 21, poz. 136) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy i przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

219

U S T A W A

z dnia 1 lipca 1958 r.

o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następującą zmianę: po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Pracownicy zajmujący kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy mogą być zatrudnieni w miarę konieczności poza normalnymi godzinami pracy bez stosowania ograniczeń przewidzianych w ustawie.

2. Kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy, o których mowa w ust. 1, określa się w układach zbio-

rowych pracy albo w przepisach normujących płace wydawanych w porozumieniu z odpowiednimi instancjami związków zawodowych. Rada Ministrów wyda w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ogólne wytyczne w sprawie określenia stanowisk, o których mowa w ust. 1.

3. Pracownikom zajmującym stanowiska określone w trybie przewidzianym w ust. 2 nie przysługuje prawo do oddzielnego wynagrodzenia za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy.

4. Prawo do oddzielnego wynagrodzenia wraz z dodatkami przewidzianymi w art. 16 ustawy przysługuje jednak za pracę wykonywaną na polecenie zwierzchnika w niedziele i święta, jeżeli za te dni pracownik nie otrzymał innego dnia wolnego od pracy lub za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy nie należącą do zakresu funkcji pracownika.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do kierowników zakładów pracy i ich stałych zastępców."

Art. 2. 1. Dotychczasowe postanowienia określające kategorie pracowników nie posiadających prawa do oddzielnego wynagrodzenia za pracę poza normalnymi godzinami pracy, zawarte w układach zbiorowych pracy albo w przepisach

normujących płace wydanych w porozumieniu z odpowiednimi instancjami związków zawodowych, pozostają w mocy, z tym jednak, że nie mogą one naruszać postanowień art. 16a ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zmiana postanowień, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w art. 16a ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 19 czerwca 1958 r.

W sprawie ogłaszania się fachowych pracowników służby zdrowia, wykonujących zawód poza zakładami społecznymi służby zdrowia.

Na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1950 r. Nr 50, poz. 458 i Nr 53, poz. 489 oraz z 1956 r. Nr 12, poz. 61), art. 7 ust. 4 przepisów z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. z 1934 r. Nr 4, poz. 32 i z 1947 r. Nr 27, poz. 104), art. 12 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystycznych (Dz. U. z 1947 r. Nr 27, poz. 104 i z 1948 r. Nr 24, poz. 162), art. 4 i 11 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. Nr 36, poz. 336 i z 1954 r. Nr 57, poz. 284), art. 24 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. Nr 27, poz. 199) i art. 3 ust. 2 przepisów z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. z 1934 r. Nr 5, poz. 41 i Nr 110, poz. 976) zarządza się, co następuje:

§ 1. Lekarze, lekarze dentyści, uprawnieni technicy dentystyczni, starsi felczerzy, felczerzy, pielęgniarki i położne,

którzy stosownie do posiadanych uprawnień wykonują zawód poza zakładami społecznymi służby zdrowia, mogą ogłaszać się tylko w czasopiśmie oraz przez umieszczenie tablic na drzwiach pomieszczeń i na budynkach, w których wykonują zawód.

§ 2. 1. W ogłoszeniach i na tablicach (§ 1) wolno zamieszczać jedynie imię, nazwisko, określenie zawodu, adres, godziny przyjęć, a także określenie posiadanego tytułu lub stopnia naukowego albo tytułu specjalisty.

2. W ogłoszeniach lub na tablicy nie może być pominięte imię i nazwisko osoby ogłaszającej się.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I.) lub na okres półroczny (od I.I. i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Mlejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50 w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.